

2 கொரிந்தியர்: பவுலின் இருதயத்தில் இருந்து

தலைப்பு

2 கொரிந்தியர் நிருபம், அதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களின் பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. இது புதிய ஏற்பாட்டில், “கொரிந்துவில் உள்ள தேவனுடைய சபைக்கு” (1:1) எழுதப்பட்ட இரண்டாவது கடிதமாக உள்ளது.

பின்னணி

இந்தக் கடிதம் 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது. இவையிரண்டுமே அப்போஸ்தலரான பவுலினால் எழுதப்பட்டன (இவற்றுடன் 1 கொரிந்தியர் 1:1 மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 1:1).

பவுல் கொரிந்துவில் இருந்த சபைக்கு நிருபத்தை அனுப்பிய பின்பு (1 கொரிந்தியர் நிருபத்திற்கான பின்னணியைக் காணவும்), அவர் தீத்துவை கொரிந்து நகருக்கு அனுப்பினார் (12:18). சற்றுக்குறுகிய காலத்திற்குப் பின்பு, எபேசுவில் அவரது ஊழியம் இடைமறிக்கப்பட்டது (1:8-11; நடபடிகள் 19:23-20:1). அவர் வடக்கே துரோவா நகருக்குச் சென்று, தீத்துவுக்காகக் காத்திருக்கையில் அங்கே ஊழியம் செய்தார். தீத்து வராதபோது, பவுல் மக்கெதோனியாவுக்குக் கடந்து சென்று, அங்கு எருசலேமில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்காக நிதிகள் சேகரித்தார் (8:1-5; 9:2, 4). கடைசியில் தீத்து அங்கே அவரைச் சந்தித்தார் (2:13; 7:5-7; நடபடிகள் 20:1, 2). தீத்துவின் அறிக்கை பிரதானமாகச் சாதகமானதாகவே இருந்தது. கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பவுலின் புத்திமதிக்குப் பதில்செயல் செய்திருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, அவர்கள் 1 கொரிந்தியர் 5 (7:6முதல்.) வசனப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட மனிதனிடத்தில் இருந்து ஐக்கியத்தை விலக்கிக்கொண்டனர் என்பது உறுதி.

சிலர் (யூதத்துவப் போதகர்கள், 11:22) பவுலை எதிர்த்து நின்று, அவரை விமர்சித்து, அவரது நோக்கங்கள் தவறானவை என்று எதிர்ப்புரைசூறி, அவரது அப்போஸ்தலத்துவம் குறித்துக் கேள்விகள் கேட்டனர். இதற்கு “நிருபணமாக,” அவர்கள் பவுல் கொரிந்து நகருக்குப் பார்வையிட வரும் திட்டங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம் (1:15-2:1), பவுல் “சிபாரிசுக் கடிதங்கள்” எதையும் கொண்டுசென்ற தில்லை என்ற உண்மை (3:1), அவரது தனிப்பட்ட உடல்தோற்றம் (10:10), மற்றும் அவர் கொரிந்து நகரத்தில் ஊழியம் செய்தபோது கொரிந்தியர்களிடத்தில் இருந்து ஊதியம் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தார் என்ற உண்மை (11:17) ஆகியவற்றைச் சுட்டிக் காண்பித்தனர்.

இவையெல்லாவற்றிற்கும், 2 கொரிந்தியர் நிருபமே பவுலின் பதிலாக இருந்தது. இந்தக் கடிதம் இதற்கு முந்திய நிருபம் எழுதப்பட்டுப் பல மாதங்களுக்குப்பின்னர் (அனேகமாக ஒரு ஆண்டிற்குப்பின், 8:10; 9:2) மக்கெதோனியாவில் இருந்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த நிருபத்தில், பவுல் தமது முந்திய கடிதத்திற்குக் கொரிந்தியர்களின் பதில் செயல்களான விசேஷ காணிக்கை (8; 9) மற்றும் விஷயங்களைக் கைக்கொண்டு

தொடர்ச்செயல்புரிதல் போன்றவற்றைக் குறித்து அகம் மகிழ்கின்றார். இருப்பினும், இந்தக்கடிதத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதி, அவரது ஊழியம் மற்றும் அப்போஸ்தலிக்கம் ஆகியவற்றிற்கான தற்காப்பு வாதமாக உள்ளது: “... நான் ஒன்றுமில்லையென்றாலும், மகா பிரதான அப்போஸ்தலருக்கும் நான் எவ்வளவும் குறைந்தவனாயிராதபடியால், உங்களாலே மெச்சிக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிருந்ததே. அப்போஸ்தலனுக்குரிய அடையாளங்கள் எல்லாவித மான பொறுமையோடும், அதிசயங்களோடும், அற்புதங்களோடும், வல்லமை களோடும், உங்களுக்குள்ளே நடப்பிக்கப்பட்டதே” (12:11, 12; 11:5ஐக் காணவும்). முதல் அதிகாரங்கள் அவரது நண்பர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கின்றன; கடைசி அதிகாரங்கள் அவரது விரோதிகளுடன் எதிர்த்து நிற்பவைகளாய் இருக்கின்றன. (இவ்விரு பகுதிகளும் தொனியில் மாறுபட்டிருப்பதால் சிலர், 2 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் குறைந்தபட்சம் இரு மாறுபட்ட கடிதங்களைக் காணுகின்றனர், ஆனால் அப்படிப்பட்ட கோட்பாட்டிற்கு வசனீதியாக ஆதாரம் எதுவும் இருப்பதில்லை.)

தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு, ரோமர் மற்றும் எபேசியர் நிருபங்களின் பின்னணிகளைக் காணவும்.

வரைகுறிப்பு

இது ஒரு உணர்வுபூர்வமான கடிதமாக உள்ளது மற்றும் வரைகுறிப்பு பிடுவதற்குக் கடினமானதாயிருக்கிறது. இது பவுலின் பெரும்பான்மையான கடிதங்களைப்போல் ஒழுங்குமுறை அமைவு கொண்டிருப்பதில்லை. இருப்பினும், இங்கு, ஒரு எளிய வரைகுறிப்பு தரப்படுகிறது:

I. பவுலும் அவருக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட ஊழியமும் (1-7).

A. அவரது நோக்கங்கள் (1; 2).

B. அவரது செய்தி (3-5).

C. அவரது கால அட்டவணை (6; 7).

II. பவுலும் அவருடைய அறைகூவலும்; ஏழைகளுக்கு அவர் பொருள் சேகரித்தல் (8; 9).

III. பவுலும் அவரை விமர்சித்தவர்களும் (10-12).

A. அவரது தோற்றம் (10).

B. அவரது அப்போஸ்தலத்துவம் (11; 12).

C. அவரது வேண்டுகோள் (13).

2 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

2 கொரிந்தியர் நிருபமானது பவுலின் மற்ற எல்லா நிருபங்களைக் காட்டிலும் அதிகம் தனித்துவத்திற்கு உரியதாயிருக்கிறது. இதில் அவர் தமது வாழ்வைப்பற்றி வேறு எவ்விடத்திலும் காணப்பட்டிராத விவரங்களைக் கொடுக்கின்றனர்: அவரது மாம்சத்தில் இருந்த முள், “மூன்றாம் வானம்” வரைக்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது (12:2), முதலியன. இருப்பினும், இதில் பவுல் வேறு எந்தக் கடிதத்திலும் இல்லாத வகையில் தமது இருதயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்பதே மாபெரும் தனிச்சிறப்பாகும். பவுல் ஆவிக்குரிய வகையில் மேலான மனிதரல்ல; அவர் உண்மையான இரத்தம் சிந்தினார் மற்றும் உண்மையான கண்ணீர்விட்டார்.

கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் மற்றும் பொதுவாக ஊழியம் செய்தல் ஆகியவற்றின் ஈடுபாடுடைய மிக விசேஷித்த செய்தி இப்புத்தகத்தில் உள்ளது. ஒரு ஊழியக்காரரின் ஊழியத்தைப் பற்றி நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்றால், 1 மற்றும் 2 தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து நிருபங்களைப் படியுங்கள். ஒரு பிரசங்கியாரின் வாழ்வைப்பற்றி நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்றால், 2 கொரிந்தியர் நிருபத்தைப் படியுங்கள்.

இக்கடிதம் வாழ்வின் எதிரான சூழ்நிலையைக் கையாள்வது எப்படி என்பது பற்றிய விசேஷச் செய்தியொன்றையும் கொண்டுள்ளது. பவுல் தேவனைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய தமது நிலைப்பாடு பற்றித் தொடர்ந்து குறிப்பிடுகின்றார். அவர் கிறிஸ்துமாத்திரமே போதும் என்பது பற்றியும் தமது பலவீனங்களில் தேவன் தமக்கு எவ்வாறு பலம் அளித்தார் என்பது பற்றியும் பேசுகின்றார். ஒவ்வொருவருடைய வாழ்விற்கும் இதில் பாடங்கள் உள்ளன!

நீங்கள் இக்கடிதத்தை வாசிக்கையில், பவுலின் இருதயம் உங்கள் இருதயத்துடன் பேசட்டும்.

சகல ஆறுதலின் தேவன் (2 கொரிந்தியர் 1:3-11)

ஆறுதலைப் பற்றி 2 கொரிந்தியர் 1:3-11, என்ன ஒரு அற்புதமான செய்தியை அளிக்கிறது! இரண்டு கொரிந்தியர் நிருபம் ஆறுதலின் நிருப மாய் இருக்கிறது. இவ்வார்த்தை இந்த நிருபத்தில் இருபத்தி ஒன்பது முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது: வினைச்சொல் வடிவத்தில் பதினெட்டு முறைகளும் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தில் பதினோரு முறைகளும். இந்த ஆறுதல் என்பது வெறும் பரிவிர்க்கம் அல்ல. இதற்கான கிரேக்க வார்த்தை “உதவிக்கு இன்னொருவரை அருகில் அழைத்தல்” என்பதைக் குறிக்கிறது. இவ்வார்த்தையானது உற்சாகமூட்டுதல் மற்றும் தேற்றுதல் என்ற கருத்துக்களை ஒன்றிணைத்துத் தருகிறது.

தேவன் ஆறுதலின் தேவனாயிருக்கின்றார். உண்மையில், அவர் “சகல ஆறுதலின் தேவனாக” இருக்கின்றார் (1:3). அது தேவன் சகல ஆறுதலுக்கும் ஆதாரமூலமாய் இருக்கின்றார் என்று கூறுவதற்கு எபிரேய மொழியில் உள்ள வழிமுறையாகும்.

I. நாம் யாவரும் பிரச்சனைகளைக் கொண்டுள்ளோம்.

A. பவுல் தேவனுடைய செய்தியாளராய் இருந்தார், ஆனால் அவரும் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருந்தார்.

1. அவர் ஒவ்வொருவரைப் பிரச்சனையையும் கொண்டிருந்தார் (1:4-6, 8, 9அ).

a. இடர்ப்பாடு, பாடுபடுதல், மற்றும் இவை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்குக் கிரேக்க மொழியில் பத்து வார்த்தைகள் உள்ளன; இவற்றில் ஐந்து வார்த்தைகள் இவ்வசனப் பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன!

b. பவுல் ஊக்கம் இழந்துபோயிருந்ததாகக்கூட ஒப்புக்கொண்டார்: “... எப்பக்கத்திலேயும் உபத்திரவப்பட்டோம்; புறம்பே போராட்டங்களும், உள்ளே பயங்களும் இருந்தன” (7:5). ஊக்கமிழந்துபோகுதல் என்பது

மனிதகுலத்திற்குப் பொதுவானதாக உள்ளது; இது நடக்கும்போது இது வெட்கத்திற்குரியதாக இருப்பதில்லை.

2. பவுலின் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிலும் நோக்கம் இருந்தது (ரோமர் 5:3; 8:28). அவருடைய பிரச்சனைகள் அவருக்குப் பின்வரும் விஷயங்களில் உதவின:

- பிறருக்கு உதவிசெய்யத் தகுதிப்படுத்துவதில் (1:3, 4).
- ஒரு நல்ல உதாரணமாக இருப்பதில் (1:6, 7).
- தேவனைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொள்வதில் (1:9, 10; 12:10).

B. நாமும்கூடப், பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருக்கின்றோம் (1:7).

- கொரிந்தியர்கள் பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருந்தனர்; அது போல நாமும்கூட பிரச்சனைகளைக் கொண்டிருக்கின்றோம்.
- நாமும்கூட, ஊக்கம் இழந்துபோகின்றோம்!

II. நமது பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவன் நம்மை ஆறுதல்படுத்த முடியும்.

A. தேவன் பவுலை ஆறுதல்படுத்தினார்.

- சில வேளைகளில் தேவன் நமது இடர்ப்பாடுகளில் இருந்து நம்மைக் காக்கின்றார் (பேதுரு சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப் பட்டதைக் கவனியுங்கள், நடப்புகள் 12). தேவன் நமது இடர்ப்பாடுகளில் மிகவும் அடிக்கடி நம்மைக் காக்கின்றார்.
- தேவன் பல வழிகளில் பவுலை ஆறுதல்படுத்தினார். நமது வேதவசனப்பகுதியில் திட்டவாட்டமான மூன்று வழிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

- பவுல் தேவன்மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையின் மூலமாக (1:9).
- தேவன் பவுலை அபாயத்தில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளுகையில், தேவனுடைய அருளிர்க்கத்தின் மூலமாக: “அப்படிப்பட்ட மரணத்தினின்றும் அவர் எங்களைத் தப்பிவித்தார், இப்பொழுதும் தப்பிவிக்கிறார், இன்னும் தப்பிவிப்பார் என்று அவரை நம்பியிருக்கிறோம்” (1:10).
- சக கிறிஸ்தவர்கள் மூலமாக (1:11; 7:6, 13).

3. இதன் விளைவாகப் பவுல் எதிர்காலத்திற்கென்று பெரிய தைரியத்தை/தன்னம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார் (1:10)! கடந்தகாலத்தில் அவரைத் தேவன் ஆறுதல்படுத்தியிருந்தார்; நிகழ்காலத்தில் தேவன் அவரை ஆறுதல்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்; எதிர்காலத்திலும் தேவன் அவரை ஆறுதல்படுத்து பவராய் இருந்தார்!

B. தேவனை நாம் அனுமதித்தால், அவருடன் நாம் ஒத்துழைத்தால், நம்மையும் அவர் ஆறுதல்படுத்த முடியும் (1:7).

- ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் பவுல் தம்மால் முடிந்ததைச்

செய்தார்.

2. தேவன் தமது ஆறுதலையோ அல்லது அவரது மற்ற ஆசீர்வாதங்களையோ நம்மீது வலிந்து திணிப்பதில்லை.
3. நாம் தேவனுக்கு வசமாகவோமென்றால், அவர் செயல்படக் கூடியவராய் இருக்கிறார்.

III. நமது ஆறுதல்கள் நம்முடன் மாத்திரம் நிறுத்திவைக்கப்படக்கூடாததாக உள்ளது.

A. நாம் பிறரை ஆறுதல்படுத்தக்கூடியவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆறுதல்படுத்தப்படுகின்றோம் (1:4, 6).

1. பெரும் உபத்திரவமான சூழ்நிலையில் நாம் தேவனுடைய உதவியுடன் உயிர்பிழைக்கின்றபோது, அதே பிரச்சனைகளைக் கொண்டுள்ள பிறருக்கு உதவுவதற்கு நாம் தனிச் சிறப்பான வகையில் தகுதிப்படுகின்றோம். ஒரு கருத்துணர்வில், தேவன் நமக்கு ஒரு விசேஷித்த ஊழியத்தைக் கொடுக்கின்றார்!
2. தேவனால் ஆறுதல்படுத்தப்படுதல் என்பது பிறருக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோதனைகள் எப்படிப்பட்டவைகளாய் இருப்பினும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளில் உதவுவதற்காகத் தேவன் நமக்கு நம்பிக்கையின் செய்தி யொன்றைத் தருகிறார்!

B. இந்த வசனப்பகுதியில், எல்லாரும் ஆறுதல்படுத்தப்படுகிறோம் (2:7; 7:5முதல்.).

1. கொரிந்து தீத்துவை ஆறுதல்படுத்திற்று. இவ்விதமாக தீத்து பவுலை ஆறுதல்படுத்த முடிந்தது. பவுல் கொரிந்தியர்களை ஆறுதல்படுத்தினார். முடிவில், மனந்திரும்பியிருந்த சகோதரரை ஆறுதல்படுத்தும்படி, கொரிந்தியர்களுக்குப் பவுல் புத்தி சொன்னார்.
2. அந்த விதமாகத்தான் தேவனுடைய ஆறுதல் செயல்படுவதாய் இருக்கிறது. அது ஒரு இருதயத்திலிருந்து மற்றொரு இருதயத்திற்கு வழியே வேண்டும்!

முடிவுரை

நாம் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டவர்களாய் இருப்போம்! நாம் பிறரை ஊக்கப்படுத்துவோம்!